

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4014200562
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4014200562.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Marty Molnárovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Mgr. J. A., nar. XX. XX. XXXX, J.. G.. U. XXXX/XX, W., zastúpeného JUDr. Pavlom Vöröšvárym, advokátom, Škultétyho 1597/7, Topoľčany, proti žalovanému: Riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, Piesková 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 30. mája 2014 č. KRPZ-NR-VO2-3-007/2014-PK, takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného zo dňa 30. mája 2014 č. KRPZ-NR-VO2-3-007/2014-PK, ako i disciplinárny rozkaz Riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Topoľčanoch č. 2 zo dňa 25. marca 2014 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 430,15 eur na účet právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podanou žalobou zo dňa 12. 06. 2014 žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 30. 05. 2014 č. KRPZ-NR-VO2-3-007/2014-PK a disciplinárny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch č. 2 zo dňa 25. 03. 2014, ktorým mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa ust. § 53 ods. 1 písm. a/ zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov v podobe písomného pokarhania. Uviedol, že tento disciplinárny rozkaz považuje za nezákonný, vecne nesprávny a nespravodlivý a z toho dôvodu podal proti nemu odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodol dňa 30. 05. 2014 tak, že odvolanie zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

V podanej žalobe žalobca podrobne uviedol dôvody svojho odvolania proti vyššie uvedenému disciplinárnemu rozkazu. Zdôraznil, že v predmetnej veci mu disciplinárne opatrenie bolo uložené za skutok, ktorého sa mal dopustiť v období od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013, pričom lehota jedného roka, v ktorej mu mohlo byť vyslovené disciplinárne previnenie začala plynúť 25. 02. 2013, ale rozhodujúci správny orgán posudzoval obdobie od 01. 01. 2013, čo nemôže byť pisárskou chybou. Taktiež poukázal na to, že v disciplinárnom rozkaze absentuje poukaz na rozkaz ministra vnútra SR č. 62 z roku 2003, ktorým bol pôvodný rozkaz ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok, v ktorých nie je definované slovo „pravidelne“ a nie je teda možné vyvodiť disciplinárne opatrenie za nesplnenie si povinnosti, ktorá nie je jednoznačne stanovená a nemá určenú formu a obsah.

Zdôraznil, že orientačné dychové skúšky policajtov sa v roku 2013 vykonávali vo väčšine za jeho osobnej prítomnosti a výsledky za zaznamenávali do zošitov, ktoré zaviedol za týmto účelom.

V ďalšej časti žaloby poukázal na to, že nebola dodržaná lehota jedného roka na uloženie disciplinárneho opatrenia, ktorá začala plynúť 25. 02. 2013, pričom skutok mal spáchať v období od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013 a táto skutočnosť je sama osebe dôvodom na zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia. Navyiac vo výrokovej časti disciplinárneho rozkazu nie je uvedený dátum spáchania údajného skutku a taktiež ani konkrétne zákonné porušenie povinnosti policajta vyplývajúcej zo zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov. Odôvodnenie disciplinárneho rozkazu je zmätočné a nejednoznačné, nakoľko sa v ňom uvádza, že porušil ust. § 48 ods. 3, resp. ust. § 48 ods. 3, písm. a/ vyššie citovaného zákona ale zároveň, že porušil ust. § 49, resp. ust. § 49 písm. a/ tohto zákona. Povinnosť špecifikovať skutok s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania pritom vyplýva z ust. § 241 ods. 2 vyššie citovaného zákona a aplikačná prax súdov taktiež vyžaduje jasnú formuláciu skutkovej vety. Absencia tejto podstatnej náležitosti rozhodnutia má za následok nepreskúmateľnosť disciplinárneho rozkazu. Poukázal i na to, že jeho meno je v disciplinárnom rozkaze uvedené, ale ďalšie údaje vyvolávajú pochybnosti o osobe adresáta a nie je jasné, či sa jedná o dátum narodenia, alebo o tzv. ČOZ, resp. iný údaj.

Žalobca zároveň namietal, že v disciplinárnom rozkaze absentuje poukaz na rozkaz ministra vnútra SR č. 62/2003, ktorým bol pôvodný rozkaz ministra vnútra SR č. 1/2002 zmenený. Uviedol, že v týchto rozkazoch nie je definované slovo „pravidelne“ a nie je uložená ani povinnosť vykonávať orientačné dychové skúšky u všetkých podriadených policajtov a ani to, že nadriadený musí byť podpísaný pri každej vykonanej orientačnej dychovej skúške u podriadeného policajta. Nie je teda možné vyvodiť disciplinárne opatrenie za nesplnenie si povinnosti, ktorá nie je jednoznačne stanovená a nemá určenú presnú formu a obsah. Žalovaný ako odvolací správny orgán nevezal do úvahy tvrdenie v podanom odvolaní, že v priebehu roku 2013 sa ako prítomná osoba zúčastnil väčšiny orientačných dychových skúšok u podriadených policajtov, ktorých bolo celkom 1527. Bol toho názoru že správne orgány posudzovali iba dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Ďalej tvrdil, že s predmetným rozkazom ministra vnútra SR bol skutočne oboznámený až dňa 10. 12. 2013, pričom ale žiadnym spôsobom nebol poučený, resp. preškolený o presnom postupe a vyhotovovaní záznamu o dychových skúškach, ani o tom, že jeho povinnosťou je každú vykonanú dychovú skúšku okrem vyhotovenia záznamu i podpísať a ani zo znenia rozkazu takáto povinnosť nevyplýva.

Tvrdil, že disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie sa už zapisuje do karty odmien a trestov, a preto nezákonné a nedôvodné rozhodnutie mu môže poškodiť v jeho budúcej policajnej a profesijnej kariére a v neposlednom rade môže byť i finančne poškodený, nakoľko v prípade odmeňovania bude z tohto vylúčený z dôvodu uloženia disciplinárneho opatrenia. Žalobca taktiež citoval právne predpisy, ktoré sa týkajú predmetnej veci, ako i čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ust. § 250j ods. 2 OSP.

Žalovaný podal v predmetnej veci písomné vyjadrenie zo dňa 29. 07. 2014, pričom uviedol že žalobu považuje za nedôvodnú a takisto i námietky v nej uvedené. Výrok disciplinárneho rozkazu zo dňa 25. 03. 2014 obsahuje zákonné náležitosti v zmysle ust. § 241 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov a nie je možné súhlasiť ani s námietkou o nedodržaní zákonnej lehoty v zmysle ust. § 57 tohto zákona na uloženie disciplinárneho opatrenia. Zástupca riaditeľa OR PZ Topoľčany bol dňa 25. 02. 2014 oboznámený s úradným záznamom zo dňa 17. 02. 2014 z vykonanej neplánovanej a operatívnej kontroly, ktorá bola vykonaná dňa 30. 01. 2014 a týkala sa kontrolovaného obdobia od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013. Žalobca počas celého kontrolovaného obdobia permanentne nekonal v súlade s rozkazom ministra vnútra SR č. 1/2002, ktorý je interným predpisom a policajt je povinný tento rozkaz dodržiavať na základe ust. § 47 vyššie citovaného zákona. Nejedná sa teda o normatívny právny akt a normotvorca ponechal na nadriadených výklad jednotlivých právnych viet a slovných spojení uvedených v tomto rozkaze. Z predložených dôkazov je zrejmé, že žalobca vedel, ako vykladať a aplikovať ním namietané ustanovenia predmetného rozkazu, keďže ako sám uvádza, zriadil administratívnu pomôcku na vyhodnocovanie dychových skúšok

policajtov a sám sa zúčastnil na niekoľkých dychových skúškach podriadených policajtov. Žalobcovi sa nekladie za vinu nevykonávanie pravidelných dychových skúšok u všetkých podriadených policajtov, ale absencia pravidelných dychových skúšok u priamych podriadených - mjr. Ing. H. H. a mjr. Mgr. Bc. Y. X., ktoré nevykonával vôbec.

Z písomných dôkazov vyplýva, že žalobca bol s rozkazom ministra vnútra SR č. 1/2002 pravidelne oboznamovaný od roku 2005 a má teda vedomosti o povinnostiach, ktoré je povinný ako nadriadený plniť. Žalovaný navrhol, aby súd podanú žalobu zamietol.

Právny zástupca žalobcu v podaní zo dňa 14. 08. 2014 uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného, ktorý sa k jeho námietkam vyjadril len veľmi stroho, resp. sa nevyjadril vôbec. Poukázal na to, že obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013 kontrolovali jeho nadriadení a takisto i Krajský dopravný inšpektorát v Nitre ako kontrolný orgán, pracovníci ktorého po vykonaní kontroly spísali protokol zo dňa 07. 05. 2013, z ktorého jednoznačne vyplýva, že kontrola na požitie alkoholických nápojov na ODI v Topoľčanoch je evidovaná v zošitoch pod č. 10/2013 a 39/2008, z ktorých vyplýva, že bolo zadokumentovaných 421, resp. 49 dychových skúšok s negatívnym výsledkom a pracovníci krajského dopravného inšpektorátu teda nezistili žiadnu závalu, pričom sa stotožnili s výkladom predmetného rozkazu tak, ako si ho vykladal žalobca. Z výroku disciplinárneho rozkazu nevyplýva, že by sa žalobcovi kládlo za vinu nevykonávanie pravidelných dychových skúšok u jeho podriadených, a to mjr. Ing. H. H. a mjr. Mgr. Bc. Y. X..

Žalovaný predložil súdu administratívny spis týkajúci sa predmetnej veci, súčasťou ktorého je i spis prvostupňového správneho orgánu a zároveň predložil i fotokópiu listiny s evidenčným číslom 39/2008, označenej ako zápis o dychovej skúške za rok 2013, v ktorej je 141 zápisov, ako i listinu s evidenčným číslom 10/2013 s označením zápis o dychovej skúške, v ktorej je za rok 2013 vykonaných 1386 zápisov. Dňa 17. 02. 2014 bol spísaný úradný záznam z vykonanej neplánovanej a operatívnej kontroly zamestnancami odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru, ktorá bola vykonaná na Okresnom riaditeľstve PZ v Topoľčanoch dňa 30. 01. 2014, a to za obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013 a okrem iného bola zameraná i na riadiacu, organizátorskú a kontrolnú činnosť funkcionárov Okresného dopravného inšpektorátu a hodnotenia policajtov. V časti I. pod bodom 3/ tohto úradného záznamu je uvedené, že riaditeľom Okresného dopravného inšpektorátu v Topoľčanoch nebola pravidelne vykonávaná orientačná dychová skúška u podriadených policajtov na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností i počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov s povinným vyhotovením záznamov o skúškach, čo nie je v súlade s I. časťou, písm. a/ bodom 3 rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok.

Následne v podaní dňa 12. 03. 2014 bolo žalobcovi oznámené, že dňa 25. 02. 2014 zástupca riaditeľa OR PZ v Topoľčanoch obdržal úradný záznam zo dňa 17. 02. 2014 z vykonanej neplánovanej a operatívnej kontroly, ktorou bolo zistené okrem iného i vyššie uvedené, teda že riaditeľom ODI v Topoľčanoch nebola pravidelne vykonávaná orientačná dychová skúška u podriadených policajtov na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností i počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov s povinným vyhotovením záznamov o skúškach, čo nie je v súlade s I. časťou, písm. a/ bodom 3 rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok.

V tomto podaní bolo žalobcovi zároveň oznámené, že sa voči nemu začína disciplinárne konanie podľa ust. § 56 ods. 1 vyššie citovaného zákona. Vyjadrenie vo veci mal predložiť dňa 13. 03. 2014 do 9,00 hodine a toto je i súčasťou predloženého administratívneho spisu. V predloženom administratívnom spise sa nachádza i rozkaz ministra vnútra SR č. 1 zo dňa 17. 01. 2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok, ktorý bol zmenený rozkazom ministra vnútra SR č. 62 zo dňa 14. 05. 2003, pričom z článku 1, písm. a/ bod 3 vyplýva, že nadriadeným bolo uložené pravidelne vykonávať orientačnú dychovú skúšku u podriadených policajtov na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom s povinným vyhotovovaním záznamov o skúškach s uvedením zistení a prijatých alebo navrhnutých opatrení v

termíne pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností i počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov. Z predloženého administratívneho spisu taktiež vyplýva, že tieto rozkazy boli menené ďalším rozkazom ministra vnútra SR č. 16 z roku 2005.

Súčasťou administratívneho spisu sú i záznamy zo dňa 28. 06. 2005, 23. 05. 2006, 02. 06. 2009, 28. 12. 2009, 30. 06. 2010, 15. 04. 2013 a 10. 12. 2013 o oboznámení s rozkazmi ministra vnútra SR z ktorých vyplýva, že žalobca mal byť oboznámený s rozkazom ministra vnútra SR č. 1/2002 v znení rozkazu ministra vnútra SR č. 62/2003 a č. 16/2005, pričom tieto záznamy mal podpísať žalobca asú opatrené nečitateľným podpisom. Podľa záznamu zo dňa 01. 07. 2013 bola riaditeľom OR PZ v Topoľčanoch žalobcovi vyslovená výčitka a v predložennom spise sa nachádza i prehľad o odmenách a trestoch, resp. o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach uložených žalobcovi.

Dňa 25. 03. 2014 riaditeľ OR PZ v Topoľčanoch vydal disciplinárny rozkaz č. 2, ktorým „mjr. Mgr. A. J. - XX. XX. XXXX - XXX XXX“ uložil podľa ust. § 53 ods. 1, písm. a/ vyššie citovaného zákona disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa ust. § 52 ods. 1 vyššie citovaného zákona, ktorého sa dopustil tým, že počas vykonanej neplánovanej a operatívnej kontroly dňa 30. 01. 2014 bolo zistené okrem iného i to, že riaditeľom ODI v Topoľčanoch nebola pravidelne vykonávaná orientačná dychová skúška u podriadených policajtov na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností i počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov s povinným vyhotovením záznamov o skúškach, čo nie je v súlade s I. časťou, písm. a/, bodom 3 rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok.

Z odôvodnenia tohto rozkazu vyplýva, že žalobca porušil základné povinnosti nadriadeného podľa ust. § 49 písm. a/ vyššie citovaného zákona a základné povinnosti policajta uvedené v ust. § 48 ods. 3, písm. a/ tohto zákona s tým, že vedením zošitov, v ktorých sú zaznamenané zápisy o dychovej skúške je poverená mjr. Ing. H. H. a mjr. Mgr. Y. X., ktoré boli v týchto zošitoch vždy zapísané a podpísané ako kontrolór vykonávajúci dychové skúšky, pričom ani v jenom prípade nie je ako kontrolór uvedený a podpísaný žalobca a nie je možné preukázať jeho tvrdenie, že bol prítomný pri dychových skúškach. Nie ani žiadny dôkaz o tom, že by riaditeľ ODI, teda žalobca vykonal orientačné dychové skúšky u svojich podriadených, t. j. vedúcich oddelení. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca proti vyššie označenému disciplinárnemu rozkazu riaditeľa OR PZ v Topoľčanoch odvolanie, v ktorom uviedol zhodné námietky ako v žalobe. O podanom odvolaní rozhodol žalovaný ako odvolací správny orgán rozhodnutím zo dňa 30. 05. 2014, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1, § 246a ods. 1 OSP), preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 30. 05. 2014, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu podľa § 247 ods. 1 a nasl. OSP. Dospel k záveru, že žaloba podaná žalobcom je dôvodná, nakoľko rozhodnutie žalovaného zo dňa 30. 05. 2014 ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 25. 03. 2014 vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto bolo potrebné obe tieto rozhodnutia zrušiť podľa ust. 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov planom v čase rozhodovania žalovaného, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53, ods. 1, písm. a/ vyššie citovaného zákona, disciplinárnym opatrením je

a) písomné pokarhanie,

- b) zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov,
- c) zníženie hodnosti o jeden stupeň na dobu jedného roka,
- d) zákaz činnosti,
- e) prepadnutie veci.

Podľa § 55 ods. 1 vyššie citovaného zákona, za disciplinárne previnenie možno policajtovi uložiť len jedno z disciplinárnych opatrení uvedených v § 53 ods. 1 písm. a) až c).

Podľa § 56 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

Podľa § 57 ods. 1 vyššie citovaného zákona, za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie najskôr v nasledujúci deň po spáchaní disciplinárneho previnenia a len do 30 dní odo dňa, keď sa o disciplinárnom previnení dozvedel ktorýkoľvek z nadriadených, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak konanie policajta, v ktorom možno vidieť naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, bolo predmetom prešetrovania iného orgánu, lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína dňom, keď sa ktorýkoľvek z nadriadených policajta dozvedel o výsledku tohto prešetrovania; táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 60 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia vyhlasuje policajtovi nadriadený, ktorý o uložení disciplinárneho opatrenia rozhodol, alebo ním poverený iný nadriadený.

Vyhlásením rozhodnutia podľa odseku 1 je disciplinárne opatrenie uložené.

Podľa § 232 vyššie citovaného zákona, konanie v prvom stupni vo veciach služobného pomeru uskutočňuje a rozhoduje v ňom minister a nadriadený a ďalšie subjekty, ak to ustanovuje tento zákon (ďalej len "oprávnený orgán").

Podľa § 233 ods. 1 vyššie citovaného zákona, oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 241 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

Podľa § 243 ods. 1, 3, 4, 5 vyššie citovaného zákona, odvolacím orgánom je najbližší nadriadený orgánu, ktorý rozhodnutie vydal.

Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

Ak sú na to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti oprávnenému orgánu, ktorý ho vydal, na nové prerokovanie a rozhodnutie, ak je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; oprávnený orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.

Podľa § 254 ods. 3 vyššie citovaného zákona, k zániku práva z dôvodu, že nebolo v ustanovenej lehote vykonané, dochádza len v prípadoch uvedených v § 57, § 58, § 185 ods. 3, § 192 ods. 5, § 245 a 246; na zánik práva sa prihliadne, aj keď sa to v konaní nenamieta.

Podľa § 259 vyššie citovaného zákona, práva a povinnosti zaniknú uplynutím doby, na ktorú boli obmedzené.

Úlohou súdu bolo preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 30. 05. 2014 a posúdiť, či tento vo vzťahu k žalobcovi postupoval v súlade so zákonom, keď zamietol jeho odvolanie proti disciplinárnemu rozkazu zo dňa 25. 03. 2014, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie podľa ust. § 53 ods. 1, písm. a/ vyššie citovaného zákona a tento disciplinárny rozkaz potvrdil.

V predmetnej veci je nepochybné, že dňa 30. 01. 2014 bola poverenými zamestnancami odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru vykonaná neplánovaná a operatívna kontrola na Okresnom riaditeľstve PZ v Topoľčanoch za kontrolované obdobie roku 2013, pri ktorej bolo zistené, že riaditeľom ODI v Topoľčanoch (žalobcom) nebola pravidelne vykonávaná orientačná dychová skúška u podriadených policajtov na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností i počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov s povinným vyhotovením záznamov o skúškach, čo (podľa úradného záznamu z tejto kontroly) nie je v súlade s I. časťou, písm. a/ bodom 3 rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok. O výsledku tejto kontroly bol dňa 17. 02. 2014 vyhotovený úradný záznam, ktorý bol predložený zástupcovi riaditeľa OR PZ v Topoľčanoch (nadriadený žalobcu) dňa 25. 02. 2014 a v podaní zo dňa 12. 03. 2014 bolo žalobcovi oznámené začatie disciplinárneho konania proti nemu, okrem iného i s poukazom na rozkaz ministra vnútra SR č. 1 zo dňa 17. 01. 2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok.

Pokiaľ správny orgán prvého stupňa považoval vyššie uvedené za pochybenie žalobcu a za disciplinárne previnenie spočívajúce v porušení povinnosti uloženej rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 1/2002 (časť I., písm. a/, bod 3), a to povinnosti pravidelne v období od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013 vykonávať orientačnú dychovú skúšku u podriadených policajtov na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností aj počas služby, a to aj opakovane u vybraných policajtov s povinným vyhotovovaním záznamov o skúškach, potom subjektívna lehota na uloženie disciplinárneho opatrenia začala plynúť dňa 26. 02. 2014 a bolo možné ho uložiť najneskôr do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Žalobcovi bolo disciplinárne opatrenie uložené dňa 25. 03. 2014 za to, že počas výkonu kontroly dňa 30. 01. 2014 bolo zistené, že ako riaditeľ ODI Topoľčany v období od 01. 01. 2013 do 31. 12. 2013 nevykonával u podriadených policajtov orientačné dychové skúšky. Zákonodarca v ust. § 57 ods. 1 vyššie citovaného zákona stanovil okrem subjektívnej lehoty (ktorá plynie pre nadriadeného, odkedy nadobudol vedomosť o disciplinárnom previnení) na uloženie disciplinárneho opatrenia i objektívnu lehotu jedného roka, ktorá plynie odo dňa spáchania previnenia. S poukazom na objektívnu lehotu na uloženie disciplinárneho previnenia,

súd dospel k tomu záveru, že dňa 25. 03. 2014 už nebolo možné uložiť disciplinárne opatrenie za previnenie, ktorého sa mal žalobca dopustiť v období od 01. 01. 2013 do 24. 03. 2013, a to pre uplynutie objektívnej lehoty na jeho uloženie. Subjektívna lehota na uloženie disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, ktorého sa mal žalobca dopustiť, plynie v rámci objektívnej lehoty (na ktorej uplynutie žalobca poukazoval), po uplynutí ktorej už nemožno disciplinárne opatrenie uložiť. Pokiaľ teda žalovaný ako i nadriadený žalobcu tvrdili, že sa disciplinárneho previnenia dopúšťal v priebehu celého roku 2013, tak disciplinárne opatrenie za previnenie, ktorého sa mal dopustiť od 01. 01. 2013 do 24. 03. 2013 mu už dňa 25. 03. 2014 nebolo možné uložiť pre uplynutie objektívnej lehoty. Časové limitovanie právneho postihu za správny delikt má dôvody materiálne (účel sankcie možno dosiahnuť len jej včasným uložením, sankcia uložená po uplynutí dlhej doby od protiprávneho konania stráca funkciu individuálnej ako aj generálnej prevencie) a dôvody procesné (uplynutím dlhšej doby od spáchania protiprávneho konania sa oslabuje sila dôkazných prostriedkov). Určenie lehôt na uloženie disciplinárneho opatrenia má nepochybne za cieľ znížiť neurčitost' pri uplatňovaní práv, resp. právomocí, časovo obmedziť stav neistoty v právnych vzťahoch a urýchliť proces rozhodovania s cieľom reálneho dosiahnutia zamýšľaných cieľov. Zákonodarca v ust. § 57 ods. 1 vyššie citovaného zákona prejavil svoju vôľu tak, že zmyslom 30 dňovej prekluzívnej subjektívnej lehoty je prinútenie nadriadeného ako správneho orgánu k aktívnej činnosti, bezprostredne od okamžiku, keď sa dozvie o skutočnostiach, že jeho podriadený porušil právny predpis, resp. služobný interný predpis, čo platí i s ohľadom na ústavný princíp právnej istoty a na povinnosť správneho orgánu rozhodnúť bez zbytočných prietahov. Táto subjektívna 30 dňová lehota na uloženie disciplinárneho opatrenia však vždy plynie v rámci objektívnej lehoty jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

K námietke žalobcu ohľadne špecifikácie skutku v disciplinárnom rozkaze súd považuje za potrebné zdôrazniť, že i pokiaľ zákonodarca výslovne v právnej norme (ust. § 241 ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona) neuvádza, že súčasťou výroku o uložení disciplinárneho opatrenia je uvedenie skutku, na základe ktorého sa policajťovi ukladá disciplinárne opatrenie, je povinnosťou správneho orgánu uviesť skutok, ktorým sa príslušník polície dopustil disciplinárneho previnenia a za ktorý sa mu disciplinárne opatrenie ukladá. Takáto povinnosť správneho orgánu vyplýva z obsahu uvedenej právnej normy, v ktorej zákonodarca výslovne uviedol, že výrok obsahuje rozhodnutie vo veci. Predmetom disciplinárneho konania je posudzovanie disciplinárneho previnenia podriadeného (ktorého sa mohol dopustiť činnosťou alebo nečinnosťou) a v prípade preukázania, že sa podriadený dopustil disciplinárneho previnenia spáchaním skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, správny orgán mu za takéto previnenie ukladá disciplinárne opatrenie, pričom táto skutočnosť sa musí premietnuť aj do výroku rozhodnutia, ktorým správny orgán rozhoduje o veci samej. Nemožno preto považovať za súladné so zákonom, ak správny orgán vo výroku rozhodnutia, ktorým rozhoduje v disciplinárnom konaní, uvedie len, že sa určitej konkrétnej osobe ukladá disciplinárne opatrenie, ale z výrokovej časti rozhodnutia nie je zrejмый skutok, ktorým sa táto osoba disciplinárneho previnenia dopustila a za ktorý sa jej disciplinárne opatrenie ukladá. Konanie o disciplinárnom previnení a ukladanie sankcie zaň, vychádza zo zásad trestnoprávnej úpravy, v zmysle ktorej bez ohľadu na to, či ide o trestnú zodpovednosť podľa trestného práva, administratívne trestanie alebo disciplinárne trestanie, obvinený z porušenia právnej povinnosti má vždy právo vedieť, za ktorý skutok sa mu sankcia za porušenie právnej povinnosti ukladá, a preto vo výroku rozhodnutia, ktorým sa mu ukladá sankcia za porušenie právnej povinnosti, by mal byť skutok uvedený určitým spôsobom tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom.

V predmetnej veci je potrebné uviesť, že formulácia skutku (disciplinárneho previnenia), ktorého sa mal žalobca dopustiť v priebehu roku 2013 vo výrokovej časti disciplinárneho rozkazu č. 2 zo dňa 25. 03. 2014, je nesprávna a neurčitá. Vo všeobecnosti sa disciplinárneho previnenia nemožno dopustiť tým, že príslušný orgán niečo zistí, ale tým, že zodpovedný subjekt poruší svoje povinnosti, a to aktívnou činnosťou alebo nečinnosťou (nekonaním). Rozhodnutia súdov týkajúce sa disciplinárneho trestania dávajú dôraz predovšetkým na presnú a jasnú formuláciu výrokovej časti disciplinárneho rozhodnutia (nevyhnutnosť konkretizácie skutku s uvedením miesta, času, spôsobu jeho spáchania, príp. i ďalších údajov slúžiacich na jeho identifikáciu), ktorým sa ukladá sankcia za disciplinárne previnenie. Uvedenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o disciplinárnom previnení musí spočívať v špecifikácii konania, resp. skutku tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný z ust. § 241 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, ktoré explicitne neprikazuje, že výrok rozhodnutia musí obsahovať

vecné, časové a miestne určenie konania, z ktorého disciplinárne previnenie vyplýva, ale nemožno spochybníť, že vo výroku rozhodnutia o disciplinárnom previnení musí vymedzenie predmetu konania spočívať v špecifikácii skutku tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. To je možné zabezpečiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, príp. i s uvedením ďalších skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobností je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre určenie rozsahu dokazovania, ale napr. i pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Len v prípade, ak je vo výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu (v skutkovej vete) riadne vymedzený skutok (previnenie), ktorý sa kladie určitému subjektu za vinu, môže sa tento subjekt adekvátne brániť proti tomuto skutku.

Z výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je zrejmé, že toto rozhodnutie nespĺňa vyššie uvedené kritériá, nakoľko v jeho výrokovej časti nie je skutok, ktorého sa mal žalobca dopustiť, jednoznačne formulovaný. Zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov v ust. § 52 ods. 1 definuje ako zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nejde o trestný čin alebo priestupok. Základné povinnosti policajtov sú zakotvené v ust. § 48 ods. 3 vyššie citovaného zákona a základné povinnosti nadriadených v ust. 49 tohto zákona. S poukazom na uvedené je potom vecou správneho orgánu, aby vo výrokovej časti svojho rozhodnutia starostlivo formuloval skutok, resp. konanie, ktoré považuje sa disciplinárne previnenie a za ktoré ukladá sankciu. Pokiaľ teda správny orgán prvého stupňa vo výrokovej časti disciplinárneho rozkazu uvádzal, že riaditeľom ODI v Topoľčanoch nebola pravidelne vykonávaná orientačná dychová skúška u podriadených policajtov na zistenie alkoholu stanoveným spôsobom pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností i počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov s povinným vyhotovením záznamov o skúškach, čo (podľa úradného záznamu z tejto kontroly) nie je v súlade s I. časťou, písm. a/ bodom 3 rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002 o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok, toto jeho rozhodnutie vo výrokovej časti nekorešponduje s judikatúrou Najvyššieho súdu SR a nezodpovedá zákonným kritériám na špecifikáciu disciplinárneho previnenia. Bolo jeho povinnosťou konkrétne špecifikovať, u ktorých podriadených policajtov neboli vykonávané orientačné dychové skúšky, nakoľko z predložených fotokópií listín (s evidenčným číslom 39/2008 a 10/2013 s označením zápis o dychovej skúške) vyplýva, že dychové skúšky u tam uvedených policajtov zaradených na Okresný dopravný inšpektorát v Topoľčanoch (a teda u podriadených žalobcu) vykonávané boli. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalovaný až vo vyjadrení zo dňa 29. 07. 2014 k podanej žalobe uviedol, že žalobcovi sa nekladie za vinu nevykonávanie pravidelných dychových skúšok u všetkých podriadených policajtov, ale absencia pravidelných dychových skúšok u jeho priamych podriadených - mjr. Ing. H. H. a mjr. Mgr. Bc. Y. X.. Toto tvrdenie žalovaného však z výrokovej časti disciplinárneho rozkazu nevyplýva, nakoľko žalobcovi sa v ňom jednoznačne kladie za vinu, že neboli pravidelne vykonávané dychové skúšky u podriadených policajtov. Nemožno pritom spochybníť, že žalobcovi ako riaditeľovi ODI v Topoľčanoch boli služobne podriadené nielen dve vyššie uvedené policajtky, ale i ďalší policajti služobne zaradení na ODI v Topoľčanoch.

Zistené porušenie povinnosti zo strany žalobcu bolo teda potrebné vo výrokovej časti disciplinárneho rozkazu jednoznačne špecifikovať po skutkovej stránke (vrátane podriadených policajtov, u ktorých nebola vykonávaná orientačná dychová skúška v období roku 2013) s uvedením konkrétneho porušenia povinností žalobcu a jeho subsumovania pod príslušné ustanovenie právneho predpisu, ktoré mal žalobca svojim nekonaním porušiť, t. j. ust. § 48 ods. 3, resp. ust. § 49 vyššie citovaného zákona vrátane konkrétneho písmena, pod ktorým je táto povinnosť zakotvená a s uvedením aktuálneho interného predpisu a jeho konkrétneho ustanovenia, ktorý žalobca porušil. Toto vo výrokovej časti disciplinárneho rozkazu absentuje, ale zato správny orgán prvého stupňa uvádza, že konanie riaditeľa ODI v Topoľčanoch nie je v súlade s rozkazom ministra vnútra SR č. 1/2002 (časť I, písm. a/, bod 3) o úlohách na zamedzenie protiprávneho konania príslušníkov PZ v súvislosti s používaním alkoholu alebo iných návykových látok. Tu je potrebné uviesť, že v administratívnom spise žalovaného sa nachádza rozkaz ministra vnútra SR č. 1 zo dňa 17. 01. 2002, ktorý bol menený rozkazom ministra vnútra SR č. 62 zo dňa 14. 05. 2003 (pričom zmena sa týkala práve časti I, písm. a/, bod 3) a žalobca predložil i rozkaz ministra SR č. 16 zo dňa 01. 07. 2005, ktorým boli tieto rozkazy menené. Správny orgán prvého stupňa tak v disciplinárnom rozkaze uvádza znenie rozkazu ministra vnútra SR č. 62 zo dňa 14. 05. 2003

(časť I, písm. a/, bod 3), pričom sa odvoláva na rozkaz ministra vnútra SR č. 1 zo dňa 17. 01. 2002, čo nepochybne treba považovať za jeho pochybenie.

Ďalšie pochybenie podľa názoru súdu spočíva vtom, že správne orgány žiadnym spôsobom nešpecifikovali pojem „pravidelne“. Rozkaz ministra vnútra SR č. 1 zo 17. 01. 2002 v časti I., písm. a/, bod 3 jednoznačne stanovil povinnosť nadriadených vykonávať previerku podriadených policajtov na požívanie alkoholu pravidelne, najmenej dvakrát týždenne u každého policajta. Vyššie uvedený rozkaz bol práve v časti I., písm. a/, bod 3 menený rozkazom ministra vnútra SR č. 62 zo dňa 14. 05. 2003 v tom zmysle, že nadriadeným bolo uložené pravidelne vykonávať orientačnú dychovú skúšku u podriadených policajtov v termíne pred nástupom do výkonu služby a podľa okolností aj počas služby, a to aj opakovane, u vybraných policajtov. Pokiaľ malo byť povinnosťou nadriadeného vykonávať dychovú skúšku u podriadených policajtov pravidelne denne (alebo v inom pravidelnom intervale) a minimálne pred ich nástupom do výkonu služby, potom toto malo z výrokovej časti disciplinárneho rozkazu jednoznačne vyplývať a tomu mala zodpovedať i príslušná časť jeho odôvodnenia.

Za nedôvodnú však súd považoval námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočného označenia osoby, voči ktorej disciplinárny rozkaz smeruje a ktorej bolo disciplinárne opatrenie uložené. V disciplinárnom rozkaze zo dňa 25. 03. 2014 je uvedené, že disciplinárne opatrenie sa ukladá „mjr. Mgr. A. J. - XX.XX.XXXX - XXX XXX v stálej štátnej službe, vo funkcii riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu v Topolčanoch Okresného riaditeľstva PZ v Topolčanoch, Krajského riaditeľstva PZ v Nitre, služobného úradu Ministerstva vnútra SR“ a takéto označenie treba podľa názoru súdu považovať za dostačujúce na identifikáciu žalobcu ako osoby, ktorej bolo disciplinárne opatrenie uložené. I keď to nie je výslovne uvedené, je nepochybné, že dátum „XX. XX. XXXX“ je dátumom narodenia a číslo XXX XXX je zrejme identifikačné číslo pridelené žalobcovi ako príslušníkovi Policajného zboru SR, ktoré musí byť žalobcovi známe.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody bolo potrebné rozhodnutie žalovaného zo dňa 30. 05. 2014, ako i rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, t. j. disciplinárny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Topolčanoch zo dňa 25. 03. 2014 č. 2 zrušiť podľa ust. § 250j ods. 2, písm. a/ OSP a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, nakoľko obe tieto rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesprávnej, nedostatočnej a nejasnej formulácii previnenia, ktoré sa žalobcovi kladie za vinu, pričom správny orgán prvého stupňa odkazuje na neaktuálne znenie rozkazu ministra vnútra SR č. 1/2002, ktorý mal žalobca porušiť a ktorý bol menený rozkazom č. 62 zo dňa 14. 05. 2003 a rozkazom ministra SR č. 16 zo dňa 01. 07. 2005 bez toho, aby uviedol konkrétne ustanovenia príslušného zákona, ktorého porušenia sa mal žalobca dopustiť. V ďalšom konaní budú správne orgány s poukazom na ust. § 250j ods. 7 OSP viazané právnym názorom súdu a ich úlohou bude rozhodnúť vo veci začatého disciplinárneho konania, ktoré sa vo vzťahu k žalobcovi začalo pre porušenie základných povinností nadriadeného podľa ust. § 49 písm. a/ zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov a porušenie základných povinností policajta podľa ust. § 48, ods. 3, písm. a/ tohto zákona, čo sa malo premietnuť i do výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a s použitím rozkazu ministra vnútra SR č. 1 zo dňa 17. 01. 2002 v znení jeho neskorších zmien aktuálnom v čase, keď sa mal žalobca disciplinárneho previnenia dopustiť.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v sume 430,15 eur (360,15 eur + 70,- eur zaplatený súdny poplatok). Suma 360,15 eur predstavuje trovy právneho zastúpenia a pozostáva z tarifnej odmeny právneho zástupcu žalobcu v sume 268,- eur, t. j. za 1 úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 po 134,- eur (prevzatie a príprava veci) a 1 úkon právnej služby vykonaný v roku 2015 uplatnený právnym zástupcom v sume 134,- eur (účasť na pojednávaní) podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a/, d/, ust. § 11 ods. 4, veta prvá vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, zo sumy paušálnych náhrad 16,43 eur, t. j. 1 x 8,04 eur režijný paušál k úkonu vykonanému v roku 2014 a 1 x 8,39 režijný paušál k úkonu vykonanému v roku 2015, zo sumy 19,80 eur (to je náhrada hotových výdavkov - cestovného osobným motorovým vozidlom Q. R. z Topolčian do Nitry a späť dňa 11. 02. 2015 pri základnej náhrade 12,81 eur = 0,183 eur za 1 km x 70 km +

k tomu náhrada za spotrebované pohonné hmoty 6,99 eur = 7,4 l : 100 km x 70 km x 1,350 eur) a z náhrady za stratu času 55,92 eur (to je 4 polhodín x 13,98 eur za čas strávený cestou na pojednávanie z Topoľčian do Nitry a späť).

Súd nepriznal žalobcovi uplatnenú náhradu trov konania za podanie písomného vyjadrenia zo dňa 14. 08. 2014, nakoľko podanie tohto vyjadrenia nepovažoval za účelné pri bránení, resp. uplatňovaní práva žalobcu a súd podanie tohto vyjadrenia ani nežiadal. Je vecou právneho zástupcu žalobcu, že na základe výzvy súdu podľa § 250f ods. 2 OSP, aby sa vyjadril, či žalobca súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania, predložil súdu podanie, v ktorom sa zaujal stanovisko k vyjadreniu žalovaného zo dňa 29. 07. 2014 k podanej žalobe, ktoré mu bolo zaslané na vedomie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).